

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Reflux Mechanisms in Gerd : Analysis of the role of transient lower esophageal sphincter relaxations

Straathof, J.W.A.

Citation

Straathof, J. W. A. (2005, October 31). *Reflux Mechanisms in Gerd : Analysis of the role of transient lower esophageal sphincter relaxations*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/11001>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/11001>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

CURRICULUM VITAE

Jan Willem Straathof werd geboren op 14 juli 1965 te Eindhoven. In 's-Gravenhage vervolgde hij het Gymnasium beta aan het Aloysius College, alwaar in 1984 het V.W.O. diploma werd gehaald. Hij begon zijn medische opleiding aan de Rijks Universiteit van Antwerpen in 1984. Na een jaar werd de studie geneeskunde vervolgd aan de Universiteit Leiden, alwaar hij in 1992 het doctoraal examen en in het begin van 1994 het artsexamen aflegde. Tijdens deze studie begon hij met wetenschappelijk onderzoek als student-assistent op het Laboratorium voor Experimentele Chirurgie van het Academisch Ziekenhuis Leiden met dierexperimenteel onderzoek van pancreastransplantatie. In 1991 reisde hij naar Adelaide in Australië om daar met Michael Horowitz en John Dent onderzoek te doen op het gebied van motiliteit van de slokdarm en de maag. Na het artsexamen voldeed hij zijn militaire dienstplicht als marine arts aan boord van Hr.Ms. Van Amstel. Van 1995 tot 1999 werkte hij als klinisch onderzoeker op de afdeling Maag-, darm- en leverziekten van het Leids Universitair Medisch Centrum. Samen met Ad Masclee deed hij onderzoek op het gebied van motiliteit van de slokdarm en de maag met name naar transiente onderste slokdarm sphincter relaxaties. De hieruit voortvloeiende onderzoeks resultaten zijn beschreven in deze thesis. In maart 1999 startte hij met de vooropleiding Interne Geneeskunde in het Rode Kruis Ziekenhuis te 's-Gravenhage (opleider: Dr. R.M. Valentijn). De opleiding tot Maag-, darm- en leverarts werd in 2002 voortgezet in het Leids Universitair Medisch Centrum (opleider: prof. dr. C.B.H.W. Lamers). Sinds 1 mei 2005 is hij geregistreerd als maag-, darm- en leverarts en is alsdanig werkzaam in het Máxima Medisch Centrum te Veldhoven/Eindhoven. De auteur is gehuwd met Mariëtte Oostindiër. Zij hebben vier kinderen: Sabine, Dirk Jan, Elianne en Arnout.

NAWOORD

Wetenschappelijk onderzoek doe je niet alleen. Uiteindelijk heeft een heel team in meer of mindere mate bijgedragen aan de onderzoeken en later de tot stand koming van dit proefschrift.

Het begon allemaal aan de andere kant van de wereld in Australië, waar ik wat meer wetenschappelijk onderzoeks ervaring wilde opdoen. In een bijzondere omgeving zaten enthousiaste mensen die diepgravend en vernieuwend onderzoek deden naar motiliteit van slokdarm en maag. Terug in Leiden bleek er eenzelfde enthousiasme te zijn op de afdeling maag-, darm- en leverziekten van het Academisch Ziekenhuis. De eerste studie met gastrine was succesvol en de pilot met luchtinsufflatie en bombesine gaf hoopvolle resultaten. Het wordt dan moeilijk om een baan te weigeren. Zeker wanneer je op zee per spoedbericht hiervoor gevraagd wordt.

Vele studenten hielpen met metingen en konden hierover een afstudeerverslag schrijven: Marieke Adamse, Margreet Lüchtenborg, Renske van der Meer, Steven Tieleman en Maaïke van Veen zijn daarom ook medeauteur van verschillende publicaties.

Omdat luchtinsufflatie in de maag zijn beperkingen had, was de barostat eigenlijk de aangewezen techniek om beter onderzoek te doen naar de maag en slokdarm. Dit resulteerde in een tweede onderzoekslijn met extra onderzoeken samen met Banafsche Mearadji, waarop zij inmiddels is gepromoveerd.

De computer is onmisbaar in de verwerking van alle data. Oude programmatuur, zoals HG3, Dbase, en Polygram blijven onvolprezen goed functioneren ondanks de intrede van Windows. Een speciaal woord voor Hugo Gielkens, eertijds medeonderzoeker. Zonder zijn kleine computerprogramma's waren statistisch berekeningen zoals MANOVA ondoenlijk. Het onderzoek naar peristaltiek van de slokdarm met 24 uren registratie was mogelijk omdat we de data uit de registratie-software wisten te verzamelen. Dat de functieafdeling hiervan profiteerde met geautomatiseerde verslaglegging was mooi meegenomen.

Ondersteuning in welke vorm dan ook kreeg ik van de verpleegkundigen van de functie- en endoscopieafdeling Carlien de Jong, Atie Jongma, Cindy Magdalena en Betty van Velzen. Technische support van Ruud Kamerling. Secretariële ondersteuning van Jolet Kerkvliet, Jenneke Hofkes, Maritza Koster-de Vreese en Loes Niepoth. Laboratorium ondersteuning van Wim van Duin, Eveline Muller, Jan Paul Gilliams (†), Hein Verspaget en Izak Biemond. Morele support kwam er van collega's maar vooral van vrienden en familie. Al is het soms moeilijk uit te leggen hoe lang de opleiding van een arts is!

Hoe moet je trouwens mensen bedanken die er niet meer zijn? *Memento Mori!*

In de tien jaar die zijn verstreken heb ik niet stilgezeten. Het gezin groeide uit naar vier kinderen. Onderzoeksresultaten werden gepresenteerd in Veldhoven, Aken, Parijs, Birmingham, San Francisco, Washington en New Orleans. Na het onderzoek volgde de opleiding tot maag-darm-leverarts, waarbij het perspectief van de reflux ziekte binnen de maag-darm-leverziekten werd verlegd naar de klinische en endoscopische beoordeling. Transiente onderste slokdarm sfincter relaxaties ofwel TLESR hebben nauwelijks bekendheid als oorzaak van opboeren en reflux. Hopelijk draagt dit proefschrift bij aan de promotie van een fysiologisch fenomeen.

In al die jaren is er maar een persoon, die het belangrijkste klankbord was en is: Mariëtte Oostindiër. Dank je :-)